

POLJANI · CVET

Mesečno glasilo dekliškega
misijskega podkrožka
Novo mesto, dne 25.IV.1945.

L.II.

Št. 3.

P e s e m v s t a j e n j a

F. S. G.

Zgodaj se je letos oglasila pesem vstajenja v božji naravi, bolj zgodaj kakor navadno. Ob vstajenju Zveličarjevem v cerkvi se je začela probujati tudi priroda. Na bedenji dan sv. Jurija (prav za prav 22. aprila), ko smo z dijaki-krožkarji poleteli k svojemu zavetniku sv. Antonu Padovanskemu v Prečo, se je že ovila z zelenjem in cvetjem. Zato so tisti dan na ši mladi ljudje, 17 po številu, zavriskali in poskočili, kakor da bi iz kletke zleteli v zlato svobodo ...

Da, divna, nad vse divna je naša slovenska domovina s svojimi dolinami in griči, s svojimi cerkvami in svetimi znamenji. Nikjer drugje ne sije božje sonce tako prijetno, nikjer drugje ne diha polja in travniki tako toplo in domače, kakor na Slovenskem, bodisi da je to na Goriškem, na Kranjskem, na Štajerskem in na Koroškem, v Prekmurju ali v Istri. Nikjer

drugje ne pojo tako ljubko ptičice, ne cveto tako bujno cvetlice in ne žubore tako bujno potoki, kakor po naših slov. krajih.

Le eno vročo željo gojimo vsi: O KO BI ŽE SKORAJ PO TEJ NAŠI MILI DOMOVINI UTKNILO TULJENJE GROZE IN PEKLA, DA BI TAKO ZOPET MOGLI PRISLUHNI TI RAJSKO LEPI PESMI VSTAJENJA! Naša srca koprniijo, bolj kot kdaj prej, po sreči in miru in tihi zadovoljnosti v Bogu. Naj se torej čim prej vzvišena njana vstajenja iz narave in naših svetišč prelije v naše neumarjoče duše in iz njih - prenovljenih in izčiščenih - v ves, tudi paganski svet.

Zato pa za letošnjo naj še bolj kot druga leta povzdignimo svoje roke v goreči molitvi in prosimo najniško Kraljico, naj nam zraven vstajenja v naravi izprosi vstajenja v dušah slovenskih. Potem se bo zopet z vso prisrčnostjo čez naše nižine in planine oglasila sladka pesem vstajenja in prekipevajoč bo zadonel v širni svet, tako da jo bodo slišali tudi oni, ki tovaajo v temi in smrti senci.

Clenice MK, pridružite se tej vsesplošni slovenski prošnji!

Ti pa, brezmadežna Devica, ki si kači glavo strla in si ob enem kraljica najlepšega meseca v letu, prekrasnega najnika, spomni se, da še nikdar ni bilo slišati, da bi bila ti koga zapustila, ki je pod tvoje vrstvo pribežal. S tvojim zaupanjem navdani se zatekamo k tebi v tej odločilni uri naše slovenske zgodovine. Pomagaj našemu stiskanemu narodu, da bo po tolikem trpljenju/nogel kmalu zapeti pesem znože nad peklem, ki je potem ne bo nehal peti, dokler bo na tej zemlji živel slovenski človek, pod svobodnim južnim soncem.

POKAŽITE, DA NI RES, KAR PRAVIJO, ČEŠ DA JE MLADINA KAKOR
APRILSKO VREME IN SE NAKJO NI MOGOČE ZANESTI!

N.:

ZDRAVA, BOŽJA MATI!

Na nebá oboku, kaj nam
zvezd gori,
na poljanah naših kaj
cvetic cveti!
Spletla vse bi rada
v krono prekrasnó
In ovenčala z njo bi
rada tvoje Gospe.

A saj preslaboten je
zvezd žarnocoj,
vse premalo zanj je cvetk
vseh nebroj,
sonce še na nebu pred njo
otemni,
v taki slavi, časti Mati
vseh žari.

Kot danica ladjam kaži
ti mi pot,
skoz življenje varno vodi
me povsod;
če ob tvoji roki skoz
življenje grea,
ven, potem v nebesih veko-
maj te zrem.

Marija Pomagalj
Mati in Kraljica Slovencev

Iz naših litanij :

- Mati božja, ki te na Brezjah častimo, prosí za slov.narod!
- Mati božja, ki te pri Gospe Sveti častimo, prosí za sl.n.!
- Mati božja, ki te na Ptujski gori častimo, prosí za sl.n.!
- Mati božja, ki te na Svetih Višarjih častimo, pr.za sl.n.!
- Mati božja, ki te na Sveti gori častimo, prosí za slov.n.!
- Mati božja, ki te na Trški gori častimo, prosí za slov.n.!

AKADEMIJA V PROSLAVO NAŠIH MATER
L. Tatjana

V glavnem glasilu MK je bilo že poročano o Misijonski akademiji, ki se je za vse tukajšnje dijaštvo vrnila na Cvetno nocoj, dne 25. marca t.l. Za drugo občinstvo pa so enkrat nastopili dijaki s svojimi fantovskimi in dijakinje z ženskimi vlogami. Programu dijakinj je bila dodana ena deklamacija in en prizorček. Radi teh dveh, nateraz posvečenih dodatkov, je vodstvo MK razglasilo prireditve, ki je bila sicer misijonska za akademijo v proslavo naših mater. Izkušnje namreč ve, da misijonske prireditve v sedanjih materialističnih, dasi tako težkih časih ne vlečejo preveč.

Rezijo vseh nastopov je imel v rokah p. Konstantin. Zlasti ponovitev dekliških prizorčkov je bila okusno izvedena in je bilo odraslo občinstvo zelo zadovoljno. Kotil jih je samo nemir nekaterih porednih dečkov.

Naj sledi v sponi program materinske proslave:

1. Slovenski materi, ki v grobu spi (deklamacija)
2. Mati in otrok (prizorček)
3. Marija, mati vseh rodov (deklamacija)
4. Glej, dekla sem Gospodova (prizorček)
5. Kdaj? (deklamacija)
6. Zavetnici misijonov (deklamacija)
7. Pogled male Terezije (prizorček)
8. Ob križu (recitacija)
9. Prošnja za misijonarje in misijonarke.
10. Ave Maria (prizorčka)

11. Skioptične slike z Japonske in Kitajske. Ko so dijaki ponovili svoje točke pred splošnim občinstvom ni bilo električnega toka, zato je tedaj zelo nazorno in privlačno predaval p. Barzicij o Novi domovini našega misijonarja, namreč o Kitajski. Sedaj pa je še kot dopolnilo pokazal ne samo slike s Kitajske, ampak tudi z Japonske.

G l a s o n a š e m l i s t u

Od vodstva FMZ v Ljubljani smo prejeli: Krijetno iznenađenje je bilo ob pogledu na nov listič "V poljani cvet". Da, tudi dekleta hočejo prinesti Jezusu in Cerkvi svoj delež po Marijinega zgleda. Naj je bila Marija Vodnica prvih misijonarjev kot sama prva misijonarka. Naj bo njih delo blagoslovljeno.

4. Zamenjano darilo.

ati vrhovna prednica je obiskala eno sirotijskih sirotišnic in se je mudila tam dva dni. Vsi otroci so ji voščili priazno dobrodošlico - le ena, šestletna sirotica si ni upala stopiti pred vrhovno prednico, ker je bila poredna. Imela je slabo vest. (Kakor bi morali imeti oni dečki, ki so motili materinsko akademijo! - Opomba črkostavca)

Pa se je zgodilo, da ji je nekdo podaril dve arčkani lastovki. S tem izrednim darilom se je hotela priprijeti vrhovni prednici. Karanilo je potrskala na vrata častite prednice. Vrate so se odprla in deklica je boječe vstopila. V vsaki ročici je previdno stiskala po eno lastovko.

Vrhovna prednica se je naskrivaj nasmehnila, potem pa je napravila resen obraz in rekla:

"Dva dni sem že tukaj, pa me še nisi prišla pozdravit. Kaj pa to pomeni, dete moje?"

"Nisem si upala..." je komaj slšno odgovorila deklica.

"Zakaj ne? Ali nisi imela čiste vesti?"

"Nisem bila pridna," je skesano pritrdila deklica in padla na kolena. Proseče je iztegnila svoji ročici vrhovni prednici nasproti.

Obraz častite redovnice se je v trenutku ves spremenil. Postal je ves dober in blag. Kobožala je deklico po kodrolasi glavi in rekla:

"Nič se me ne bojiš! Saj nisem nade nate. Kaj pa boš s tema dvema lastovicema?"

"Tebi sem jih prinesla," je zaupno povedala deklica-sirotica.

"To je pa lepo od tebe," jo je pohvalila mati prednica in nadaljevala: "ampak zastoj tega darila počez. Veš kaj? Menjajva! Ti daj meni lastovki, jaz pa ti dam dva kosa kolača. Hočeš?"

Deklica je radostno priimela. In sedaj je prednica vzela kruh z mize ter dejala:

"Odpri najprej desno roko!"

Deklica je ubegala. Odprla je dlan desne roke - frrr! je reklo in prva lastovka je veselo odletela skozi odprto okno v zlato prostost. Deklica je razočarano gledala za njo, a glej, že ji je dobra prednica stisnila kos kolača v prazno ročico.

"Zdaj odpri še levo!" je rekla.

Deklica je ubogljivo storila tudi to - in druga lastovka

je zletela skozi odprto okno v zlato prostost. Vzklík razočarjenja se je hotel deklici izviti iz grla, pa ji je časoj zamrl na ustnicah; čutila je drugi kos kolača v prazni ročici.

Tako je dobrotna vrhovna prednica združila prijetno s koristnim. Osvobodila je ujeti lastovki in napolnila žilodček uboge deklice z okusnim pribeljškem. In bila so vsi zadovoljni: deklica, vrhovna prednica in lastovki.

D o b r o d e l n o s t v m i s i j o n i h

Veliko vlogo igra pri priprostitih in nekih poganskih narodih dobrodelnost v raznih oblikah in pri tej dobrodelnosti se najbolj odlikujejo misijonske pomočnice. To so lahko zdravice, zaščitne sestre, bolničarke, zlasti pa raznovrstne redovnice. Slednje vodijo dobrodelne zavode, kakor sirotišnice, zavetišča in bolnišnice. Koliko dobrega se stori najprej v telesni, pa tudi v dušni dobrobit poganskega sveta v takih zavodih! Telesna dela usmiljenja so zraven duhovnih del usmiljenja najučinkovitejša sredstva za razširjanje kraljestva božjega. Dela usmiljenja morejo celo nesprotnike razorožiti, kaj šele priproste otroke narave, kakor so prembogi čelni tega ali onega poganskega naroda. Če velja za moderne posvetnjake, da je edini evangelij, ki ga berejo krščanska karitas, kolikor bolj velja to za poganske ljudi z naravno dobro voljo.

Pa tudi na poganske zastopnike znanosti bi utegnila uplivati nesebična dela krščanske ljubezni. Saj upliva tudi na izobražence v Evropi. Berlinski apostol dr. Sonnenschein nas uči: Ljudje, kakor jih je ustvarila nova doba, so gluhi za samo besedo, naj bo še tako sveta. Učena apologetika jih ne prepriča in ne gane. (Saj so kršč. resnice že od vseh strani dovolj znane, stvarno obdelane in bi učenjake morale razorožiti, če bi imeli kolikaj dobre volje in bi sodelovali z milostjo!) Kakor stare pogane jih pretrese samo nekaj: MOČ DEJANSKEGA ZGLEDA, za kaj filozofiranja so siti. Le ene razumejo: Dobroto vere, ki odseva iz oznanjevalcev in izpovedovalcev krščanstva v požrtvovalnem delu za blago bližnjega in družbe.

Tudi ne, članice MK se zavedajo tega. Postanilo bolj požrtvovalne, če v svojem vsakdanjem življenju, pri izpolnjevanju svojih poklicnih dolžnosti, pa tudi pri žrtvicah, ki jih zahteva od nas članstvo pri Misijonskem krožku. Kdor ne zna v malem pokazati svoje velikodušnosti, je ne bo znal tudi v velikem!

M. Zofija.

DROBNE VESTI,
(iz uredništva)

Misijsko tombolo smo imele na prvem sestanku po veliki noči, t. j. na velikonočni četrtak. Dobitki so bili lepi. Zraven paruhov, nasti, podobne tudi molitveniki. Glavni dobitek je bil eleganten molitvenik za mladenke in deklica, ki ga je dobila, bi kmalu poskočila od veselja. - Pri našem oddelku Male Terezije smo upeljale tkzv. z a u p n i c e, katerih naloga je, obvestiti gotove članice na sestank in druge posebnosti MK. - Pri sestankih smo začeli tudi z NAU-
KI O LEPEM VEDENJU. Dokler je verouk uzival tiste spostovnje, kakor ga zasluži, je dijaštvo pri njej dobilo dovolj naukov o naravnih srečni omi-
ki, zakaj tisti, ki je pobožen (po Bogu!), tisti bo tudi sam po sebi omikan in olikan. Zato je večkrat opaziti (škof Dupanloup to izrecno povdarja), da je v kmečkih krajih in na vrhovih alpskih gora več lepega vedenja, kakor pa po mestih. Dandanes se je pokazalo, kako pomanjkljivo so bili mladi lju-
dje vzgojeni, ni torej čuda, če si je dijaštvo samo želelo to-
zadevnega pouka. Seveda je po-
tem potrebno, znanje pokazati v dejanju! - Krvo skušajo o le-
pem vedenju bomo lahko pokazale na našem izletu, ki ga bomo - če Bog da - priredile v nedeljo dne 29. aprila v PREGRO. Oglasi-
lo se nas je zanj 19.

**NEKDAJ
IN SEDAJ**
(priporočuje alpski
misijskar)

"Kolikšna razlika med nekdanjim in sedanjim časom", je dejal nekdo sivolasi zamorski poglavar katoliškemu misijonarju! Nekdaj smo živeli kot divje živali. Najmanj enkrat na leto smo napadli svoje sosede in oni nas. Drug drugemu smo ropali otroke in žene, koze in poljske pridelke. Vse to so si vojaški razde-
lili; vsak je potem sedel v najskrivnejši kot gozda in se mastil... Tudi zame in za mojo družino so naropali zraven tega toliko, da smo imeli za celo leto dovolj.

Nato pa so začeli od časa do časa prihajati Arabci iz obso-
skih pokrajin - s puškami, veri-
gami in biči; polovili so mlade zamorce in jih odpejajali na sej-
me, kjer so jih prodajali v su-
žnost. Badi medsebojne vojske in trgovine s sužnji so bili uni-
čeni celi rodovi in razdejane cvetoče vasi. Ni jih slabših ljud-
di na svetu kot so Arabci. Zamor-
ci smo živeli po svojem nara-
vnem nagonu. Sedaj,

ko smo pa od vas misijonarjev spoznali pravo vero, ži-
vimo med seboj v miru.

Članice MK!

Čude pristopajte ob določeni dnevih k sv. obohajilu za misijonske namene! Pri sestankih se oglavite in povejte, kateri dan v tednu želite, potem pa se pozabite na sprejeto nalogo!

Lepo bi bilo, ko bi se s III. redom udeleževali sv. maše pred Najsvetejšim, ki se v franciškanskih cerkvah daruje na čast sv. Antonu Padovanskemu, glavnemu zavetniku, o b t e r - k i h .

Redno in točno prihajajte k sestankom! Počnost je lastnost kraljev, recimo kraljev ali kraljic nad samim seboj, nad svojo, k slabemu nagajano naravo. Koliko jih je, zlasti mladih ljudi, ki niso tako rekoč nobene volje; ki jih vetrič raznih kapric premetava sem in tja.

MLADA MI:
ZAMORČKOV
TAKA.

Marica
ine. Komaj
vi razred
ridno se
Pa tudi mo-
da. Večkrat
ca dobi
čkah na
ku ali v
klečečo
noli tudi
morčke in
je prispevke
ne in tudi
Cvet v polj-
no rada

SIJONARKA
PA NI

ji je
v pr-
hodi.
u č 1.
li pa-
jo nami-
pri ov-
travnih
cerkvi
Stalna
za za-
daje sv-
za misijo-
list
ni sil-
prebira.

Lokumsna Lojska.

Nekatere se izgovarjajo in tožijo, da ne morejo delati na več strani.

Tako sta prišli k p. voditelju dve članici, da ne bosta mogli hoditi več na sestanke, ker sta drugje preveč zaposleni. Voditelju je bilo težko pri srcu in potožil je pogumni lojski o tem.

Odgovorila je, da ona vedno dobi dovolj časa za eno in drugo organizacijo. Če že ne more in ne sme biti odbornica na vseh krajih, pa more in sme biti članica, več ali manj delavna članica. Ali vsaj poslušajoča članica. Saj se vsi verniki izenajemo **POSLUŠAJOČA CERKEV**, a ni s tem rečeno, da ne živimo krščansko, da nismo delavne ali aktivne Cerkev. Kar nekako mimogrede živimo lahko krščanski, če le hočemo.

Istotako moremo tudi sodelovati pri več organizacijah: pri Marijini kongregaciji čestitno Marijo in jo posebej na pomoč kličemo; pri Katoliški akciji se vzgajamo za apostole in se precej spuščamo v vođe, da ulovimo kako ribo. Če riba ne bo za apostolsko delo, jo bom negovarjala za navadno in povprečno lepo življenje, če bo bolj junška in hoče do- prinašati žrtve za pogane, jo bom k temu prigovarjala. Tako ne bom časa zapravljala z nepotrebnim govorčenjem in o- ostalo mi ga ne bojalo za raz- zne bogoljubne organizacije.